

Roma Vizyonu Belirliyor - Numara Dört

Eski Tartışmaların Yeniden Alevlenmesi: Adventizmde Peygamberlik Yorumuna Dair Mücadele

Jeff Pippenger
2024-08-08

Son günlerde "eski tartışmaların" yeniden alevleneceği konusunda önceden uyarıldık.

"Tarih ve peygamberlikte Tanrı'nın Sözü, hakikat ile yanlış arasındaki uzun zamandır süregelen çatışmayı tasvir eder. Bu çatışma hâlâ sürmektedir. Geçmişte olanlar tekrarlanacaktır. Eski tartışmalar yeniden canlanacak ve yeni teoriler sürekli ortaya çıkacaktır." Seçilmiş Mesajlar, 2. kitap, 109.

İstisnasız, o eski tartışmalar Modern Roma'nın rolünü baltalamaya yönelik şeytani bir girişimdi; çünkü görüşü ortaya koyan, son günlerin Papalık Romasıdır. Bunun Adventizm tarihinde birkaç örneği vardır. İlki, 1843 öncü çizelgesinde gösterildiği üzere Protestanlarla Milleritler arasındaki tartışmaydı. "Rab tarafından yönlendirildi ve değiştirilmemelidir" denilen kutsal 1843 öncü çizelgesinde, Tanrı sözündeki peygamberlik gerçeğine doğrudan bir atıf olmayan tek unsur, o dönemin Protestanları ile Milleritler arasındaki tartışmanın temsiliydi. Protestanlar, Daniel kitabının on birinci bölümünün on dördüncü ayetindeki "halkının yağmacıları"nı Antiochus Epiphanes olarak tanımlarken, Milleritler bunun Roma olduğunu biliyordu.

164 Antiochus Epiphanes'in ölümü; elbette, Prenslerin Prensi'ne karşı koymadı, çünkü Prenslerin Prensi doğmadan 164 yıl önce ölmüştü. 1843 Öncü Tablosu.

Sonrasında, Daniel kitabının on birinci bölümündeki "kuzeyin kralı"nın doğru biçimde tespiti konusunda James White ile Uriah Smith arasında bir anlaşmazlık yaşandı. James, Daniel kitabının on birinci bölümünün son ayetlerindeki "kuzeyin kralı"nı Papalık Roması, ya da benim tabirimle modern Roma olarak tanımlamakta haklıydı. Smith ise Daniel kitabının on birinci bölümünün otuz altıncı ayetindeki "kuzeyin kralı"nın ateist Fransa olduğunu savundu.

36. Ayet. Ve kral dilediğini yapacak; kendini yüceltecek ve kendini her tanrının üzerine çıkaracak; tanrıların Tanrısı'na karşı akıl almaz sözler söyleyecek; gazap sona erinceye kadar başarılı olacak; çünkü belirlenmiş olan yapılacaktır.

Burada tanıtilen kral, son olarak değinilen aynı gücü, yani papalık gücünü, ifade edemez; çünkü belirtilen özellikler o güce uygulandığında geçerli olmaz. Uriah Smith, Daniel ve Vahiy, 292.

Smith, "Burada söz konusu edilen kral, son olarak dikkat çekilen aynı gücü, yani papalık gücünü ifade edemez; çünkü bu nitelikler o güce uygulandığında geçerli olmaz." dediğinde kendi "özel yorumunu" araya soktu. Tanrı'nın sözü asla boşa çıkmaz ve metnin açık dilbilgisel yapısını inkâr etmek için insana ait bir önermeyi kullanmak dilbilgisel olarak yanlıştır. Ayet "ve kral" der; bu da kimliği belirlenen kralın önceki pasajda temsil edilen aynı kral olduğunu gerektirir. Yeni bir krala

dair hiçbir kanıt yoktur ve Smith, “son olarak dikkat çekilen aynı gücün” “papalık gücü” olduğunu teyit eder. Kitabında, otuz birinci ayetten otuz beşinci ayete kadar olan kısmın papalık gücü olduğunu kabul eder ve otuz altıncı ayette yeni bir kralı belirleyen hiçbir dilbilgisel kanıt olmamasına rağmen, otuz beşinci ayetten sonraki ayetlerin papalık gücünün peygamberî özelliklerini temsil etmediğini yalnızca ileri sürer. Bu nedenle Fransa hakkında kendi görüşünü araya sokar.

Smith kırkıncı ayeti ele aldığında, kişisel yorumu ile kurduğu hatalı peygamberlik platformu onu üçlü bir savaşı tanımlamaya zorlar; varsayımlarına göre güneyin kralını Mısır olarak belirler, ki bu kral ayette Fransa’ya karşı “iter”; Türkiye’yi ise Fransa’ya karşı gelen kuzeyin kralı olarak tanımlar. Bu ilave insanî yorum, Smith’in Türkiye’nin Kudüs’e yürüdüğü ve Mikail ayağa kalktığında insanlığın sınanma süresinin kapanışını işaretleyen harfi bir Armagedon’u tanımladığı bir peygamberlik modeli kurar. Adventizm tarihindeki birçok kitap, böyle bir uygulamanın yanlışlığını doğru biçimde teşhis ederek kaleme alınmıştır.

Bu makalenin amacı, Uriah Smith’in kişisel yorumunun sonuçlarını ele almak değil, yalnızca kendi yorumunu savunmaya başladığında ortaya çıkan tartışmayı belirlemektir; çünkü James White onun hatalı görüşüne karşı çıkınca, bu durum Adventizm içinde Roma’nın doğru şekilde tanımlanmasının yanlış bir uygulamayla saldırıya uğradığı başka bir tartışma konusuna dönüştü.

Daniel kitabındaki "günlük" üzerine uzayıp giden bir tartışma da vardı; Laodikya Adventizmi, Daniel kitabındaki "günlük"ü Mesih'in tapınaktaki hizmeti olarak tanımlayan sapkın Protestan görüşünü benimsediğinde, bu, "günlük"ün putperest Roma'nın bir sembolü olduğu yönündeki yerleşik temel hakikatle çelişiyordu.

"Sonra 'günlük' (Daniel 8:12) ile ilgili olarak, 'kurban' kelimesinin insanın bilgeliğiyle metne eklendiğini ve metne ait olmadığını ve Rab'bin buna ilişkin doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm. 1844'ten önce birlik varken, neredeyse herkes 'günlük' konusunda doğru görüşte birleşmişti; ama 1844'ten beri yaşanan karmaşa içinde başka görüşler benimsendi ve karanlık ve karmaşa bunu izledi. Zaman 1844'ten beri bir sınav olmadı ve bir daha asla bir sınav olmayacak." Erken Yazılar, 74.

Son zamanda, 1989'da, Daniel 11'in son altı ayetinin mühürleri açıldığında, kuzeyin kralının Papalık Roma'sı olduğu kabul edildi; tıpkı James White'ın Uriah Smith ile tartışmasında daha önce belirlediği gibi. White, Smith'in yanılığını ele alırken "satır üzerine satır" yöntemini uygulamıştı. White, Daniel 2'de, Daniel 7'de ve Daniel 8'de temsil edilen son gücün her birinin Roma olduğunu; öyleyse, üç tanıklık çizgisine dayanarak, Daniel 11'de sonuna gelen gücün Roma olduğunu, Smith'in iddia ettiği gibi Türkiye olmadığını savundu.

1989'da başlayan üçüncü meleğin peygamberî hareketi, 11 Eylül 2001'den kısa bir süre sonra Yoel'in birinci bölümü üzerine bir tartışmayla karşı karşıya kaldı. İlk beş ayette, iki tanık—önce nesiller, sonra böcekler—Roma'nın Adventizm'e getirdiği aşamalı bir yıkımı işaret eder. İşıya'ya göre peygamberlikteki "sarhoşlar", "Yeruşalim'i yöneten alaycı adamlar"dır. Onlar dördüncü ve son nesilde uyanırlar. Aşamalı yıkım ruhsal bir yıkımdır; çünkü son günlerin Yeruşalim'ine hitap etmektedir ve 1863'teki isyandan itibaren Laodikyalı Yedinci Gün Adventistleri Roma'nın

öğretilerini giderek daha fazla benimsediler.

RAB'bin sözü, Petuel oğlu Yoel'e geldi. Bunu işitin, ey ihtiyarlar; kulak verin, ey diyarın bütün sakinleri. Böyle bir şey sizin günlerinizde ya da babalarınızın günlerinde oldu mu? Bunu çocuklarınıza anlatın; çocuklarınız da kendi çocuklarına, onların çocukları da başka bir kuşağa anlatsın. Kemirici böceğin bıraktığını çekirge yedi; çekirgenin bıraktığını ağaç kurdu yedi; ağaç kurdunun bıraktığını tırtıl yedi. Uyanın, ey sarhoşlar, ve ağlayın; uluyun, ey şarap içenlerin tümü, yeni şarap yüzünden; çünkü o ağzınızdan kesildi. Yoel 1:1-5.

New York şehrinin büyük binaları yıkıldıktan sonra, o zaman geç yağmurun "serpmeye" başladığı ve Millerci tarihte gerçekleşmiş olan Habakkuk'un ikinci bölümündeki tartışmanın yeniden başladığı anlaşıldı. Tartışma, doğru peygamberlik metodolojisi üzerineydi.

Nöbet yerimde duracağım, kuleye çıkacağım; bana ne diyeceğini ve azarlandığımda ne karşılık vereceğimi görmek için gözeteceğim. Rab bana cevap verdi ve dedi: Görümü yaz, onu levhalar üzerine açıkça yaz ki, okuyan koşsun. Çünkü görüm belirlenmiş bir zamana aittir; sona doğru gerçeği bildirir, yalan söylemez. Gecikse de onu bekle; çünkü mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir. İşte, kibirlenenin canı onda doğru değildir; ama doğru kişi imanıyla yaşayacaktır. Evet, şarap yüzünden suç işleyen o kişi kibirlidir; evinde durmaz; arzusu ölümler diyarı kadar geniştir, ölüm gibidir, doymaz; bütün ulusları kendine toplar, bütün halkları da kendisine yığar. Habakkuk 2:1-5.

Habakkuk 2'nin sınanması, Vahiy'in on sekizinci bölümündeki kudretli meleğin 11 Eylül 2001'de inmesiyle başlayan yüz kırk dört binin hareketinin sınanmasını tipolojik olarak temsil etti. Sonra, 1843 öncü tablosunda temsil edilen Adventizmin temelleri üzerinde duranlarla, Habakkuk'ta "şarapla" yoldan çıkan ve Yoel'in "sarhoşları" olan; sonra da "uyanıp" yalnızca "yeni şarabın" "ağızlarından" kesilmesiyle karşılaşanlar arasında bir ihtilaf başladı.

Birinci ayetteki İbranice "reproved" kelimesi "ile tartışmak" anlamına gelir. Millerci bekçilere sunulan argüman, bu ayetlerin yerine getirilişi olarak, 1842 Mayıs ayında hazırlanmış olan 1843 öncü tablosunda gösterildi. İmanlarıyla yaşayan bir sınıf, o dönem için peygamberî "şimdiki hakikat" mesajı konusunda, şarapla günah işleyen başka bir sınıfla ihtilaf içindeydi. Bunlar, uyandıklarında öğretinin bir simgesi olan şarabın ağızlarından kesildiğini fark eden Yoel'in sarhoşlarıdır. Onlar, Yerusâlim'e hükmeden ve mühürlü kitabı anlayamayan, Yeşaya'nın sözünü ettiği Efrayim'in sarhoşlarıdır.

Vay, Efrayim'in sarhoşlarının kibir tacına; görkemli güzellikleri solan bir çiçek gibidir, şarapla yenilmiş olanların semiz vadilerinin başında yer alır! İşte, Rab'bin kudretli ve güçlü biri var; dolu sağanağı ve yıkıcı bir fırtına gibi, taşan güçlü suların seli gibi, onu eliyle yere çalacak. Kibir tacı, Efrayim'in sarhoşları, ayaklar altında çiğnenecek. . . Durun ve hayret edin; bağırın, haykırın: sarhoşlar, ama şarapla değil; sendeleyip dururlar, ama kuvvetli içkiyle değil. . . Bunun için, Yerusâlim'de bulunan bu halka hükmeden alaycı adamlar, Rab'bin sözünü işitin. Çünkü Rab üzerinize derin uyku ruhunu döktü ve gözlerinizi kapadı; peygamberlerinizle önderlerinizi, görücüleri örttü. Ve hepsinin görümü sizin için mühürlü bir kitaptaki sözler gibi oldu; insanlar onu öğrenimli olana verip, 'Lütfen bunu oku,' der; o da, 'Okuyamam; çünkü mühürlü,' der. Ve kitap öğrenimsiz olana verilerek, 'Lütfen bunu oku,' denir; o da, 'Ben okur

yazar değilim,' der. Yeşaya 28:1-3, 14; 29:9-12.

Habakkuk'ta, Efrayim'in sarhoşları ile Tanrı'nın peygamberlik sözünde imanla yürüyenler arasındaki tartışma, Yeşaya'nın tanıklığında doğru ve yanlış yöntem üzerine bir tartışma olarak özellikle tanımlanır; çünkü Yeşaya, sarhoşların tökezlemesine ve ölüm antlaşmasına girmesine neden olanın "satır üstüne satır" yöntemi olduğunu belirtir.

Ama onlar da şarap yüzünden saptılar, sert içki yüzünden yoldan çıktılar; kâhin de peygamber de sert içki yüzünden saptı; şarabın etkisine kapıldılar, sert içki yüzünden yoldan çıktılar; görümde yanılırlar, yargıda tökezlerler. Çünkü bütün masalar kusmuk ve pislikle dolu, temiz yer kalmadı. Kime bilgi öğretsin? Kime öğretiyi anlatsın? Sütten kesilmiş, memeden ayrılmış olanlara mı? Çünkü: buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk; satır üstüne satır, satır üstüne satır; biraz burada, biraz orada. Çünkü bu halka kekeme dudaklarla ve yabancı bir dille konuşacak. Onlara, "İşte yorgunu dinlendirecek rahat; işte ferahlık" dedi; ama dinlemek istemediler. Ama Rab'bin sözü onlara, buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk; satır üstüne satır, satır üstüne satır; biraz burada, biraz orada oldu; öyle ki gidip geriye düşsünler, kırılınsınlar, tuzaga düşsünler ve yakalansınlar. Bu nedenle, Yeruşalim'deki bu halka hükmeden alaycı adamlar, Rab'bin sözünü dinleyin. Çünkü, "Ölümlle antlaşma yaptık, ölümler diyarıyla anlaşmaya vardık; süpürüp geçen felaket geçip gittiğinde bize ulaşmayacak; çünkü yalanı sığınağımız yaptık, yalanın ardına saklandık" dediniz. Yeşaya 28:7-15.

Yeşaya daha sonra, sarhoşlar üzerine yargı getirecek olan ve Tanrı'nın Habakkuk kitabındaki tartışmanın içine yerleştirdiği şeyi tanımlar; bu, temel taşı olan Levililer 26'daki "yedi kez" di ve Gabriel ve meleklerin William Miller'in anlamasına rehberlik ettiği ilk zaman peygamberliği idi.

Bu nedenle Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, Siyon'da temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı, sağlam bir temel koyuyorum; iman eden telaşa kapılmayacak. Yargıyı da ölçü ipiyle, doğruluğu çekülle hizalayacağım; dolu yalanların sığınağını süpürüp götüreceğim, sular saklanma yerini basacak. Ölümle yaptığınız antlaşma geçersiz kılınacak, ölümler diyarıyla yaptığınız anlaşma ayakta durmayacak; taşkın felaket gelip geçtiğinde onun tarafından çığneneceksiniz. Yeşaya 28:16-18.

Rab, halkını eski yollara geri döndürdükten kısa bir süre sonra, 11 Eylül 2001'den itibaren, harekete katılmış olan bir grup, Yoel'deki dört böceğin Üçüncü Bela'nın İslam'ını temsil ettiğini belirledi. O son nesilde "satır üstüne satır" metodolojisi Tanrı'nın halkına açıldığında, kilit bir peygamberlik kuralı kavrandı. Bu kural, peygamberliğin üçlü uygulamasıdır ve Yoel'deki dört neslin Üçüncü Bela'nın İslam'ını temsil ettiğini belirleyen grup, hatalı uygulamalarını desteklemek için peygamberliğin üçlü uygulamasını yanlış biçimde uyguladı.

Ardından, 2014 döneminde, Büyük Britanya ve Avustralya kaynaklı, saldırısını Daniel kitabının on birinci bölümünün 1-15. ayetlerinde ortaya konan tarihin yanlış bir yorumuna dayandıran eşcinsel "woke" gündemiyle, Şeytanın bu harekete girmesine izin verildi. Bu harekete sızıp saldıran eşcinsel yanlı liderler, sonunda Adventizmin, Mesih karşıtı olan Roma papasına iftira attığı iddiası nedeniyle Roma papasından özür dilemesi gerektiğini ileri sürdüler. Bu saldırının amacı, hareketi öldürmek ve özellikle de "senin halkının haydutları"nın tanımlandığı (Daniel 11:1-15) tam o pasaj üzerinde kafa karışıklığı üretmekti.

Tüm bu tartışmalar, Şeytan'ın Papalık Roma'sının simgesi konusunda kafa karıştırma girişimiydi. Yaşamış en bilge adamın dediği gibi, güneşin altında yeni bir şey yok. Bugün tartışma yine, "halkının soyguncuları" olarak simgelenen Roma'nın tanımlanması üzerine kuruludur. Yeni ve özel bir yorum, "halkının soyguncuları"nın Amerika Birleşik Devletleri olduğunu öne sürüyor ve bunu yaparken bunun Milleritlerle Protestanlar arasındaki ilk tartışmanın aynısı olduğundan belli ki habersizler, ve 16. yüzyıl yazarı John Heywood'a atfedilen şu eski deyiş şöyledir: "Görmek istemeyen kadar kör kimse yoktur." Bu sözün bir başka varyasyonu da "Duymak istemeyen kadar sağır kimse yoktur." Çoğu kişi muhtemelen bu sözün Heywood'a atfedildiğini bilmez; ayrıca Heywood'un sözünün Yeremya, Yeşaya gibi kitaplarda bulunan ve Yeni Antlaşma'da İsa tarafından alıntılanan Kutsal Kitap pasajlarından türetildiğini de anlamaz.

Şimdi bunu dinleyin, ey akılsız ve anlayışsız halk; gözleri var, görmezler; kulakları var, işitmezler. Yeremya 5:21.

"Bilginin artması"nı anlamayanlar, Daniel'deki "kötüler" ve Matta'daki "akılsız kızlar"dır. 1989'daki "bilginin artması" öncelikle, Daniel kitabının on birinci bölümünün son altı ayetinin papalığın (ya da benim adlandırdığım şekliyle Modern Roma'nın) nihai yükseliş ve düşüşünü tanımladığını fark etmektir. Ayetler Amerika Birleşik Devletleri'ni de işaret eder, ancak bunu yalnızca Amerika Birleşik Devletleri'nin papalık gücüyle olan ilişkisi bağlamında yapar. "Kötüler" ve "akılsızlar", "bilgeler"le karşıtlık içindedir ve son günlerin bilgeleri 1989'daki "bilginin artması"nı anlar. Akılsızlar, gözleri olup da görmeyen, kulakları olup da işitmeyenlerdir.

Sonra Rab'bin sesini işittim: "Kimi göndereyim, bizim için kim gidecek?" Ben de, "İşte ben; beni gönder" dedim. O da dedi ki: "Git ve bu halka söyle: Duyacaksınız ama anlamayacaksınız; göreceksiniz ama kavramayacaksınız. Bu halkın yüreğini katılaştır, kulaklarını ağırlaştır, gözlerini kapat; yoksa gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir, yürekleriyle anlarlar; döner ve şifa bulurlar." Yeşaya 6:8-10.

Yeşaya'nın altıncı bölümünde hitap edilenler, 11 Eylül 2001'de gelen "şimdiki hakikat" mesajının içinde olduklarını iddia edenlerdir; çünkü Yeşaya 6, bunun "yeryüzünün Rab'bin görkemiyle dolu olduğu" zamanda gerçekleştiğini belirtir. Vahiy on sekizinci bölümdeki melek indiğinde ve New York kentinin büyük binaları Tanrı'nın bir dokunuşuyla yıkıldığında, dünya Tanrı'nın görkemiyle aydınlandı.

Kral Uziah'ın öldüğü yıl, ben de Rab'bi bir taht üzerinde otururken gördüm; yüce ve yüceltilmişti, giysisinin eteği tapınağı dolduruyordu. Onun üzerinde serafklar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı: iki kanadıyla yüzünü, iki kanadıyla ayaklarını örter, iki kanadıyla da uçar. Biri ötekine seslenerek, "Kutsal, kutsal, kutsal, Orduların Rab'bi! Bütün yeryüzü O'nun görkemiyle dolu" diyordu. Haykıranın sesiyle kapı söveleri sarsıldı ve tapınak dumanla doldu. Yeşaya 6:1-4.

Kardeş White, meleğin ilanını, Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki meleğin yeryüzünü yüceliğiyle doldurduğu zamanı belirleyen olayla ilişkilendirir.

Tanrı, halkına bir mesajla Yeşaya'yı göndermek üzereyken, önce peygambere bir görüde tapınağın içindeki En Kutsal Yer'i görmesine izin verdi. Ansızın, tapınağın kapısı ve iç perdesi

sanki kaldırılmış ya da geri çekilmiş gibi göründü; ve ona, peygamberin ayaklarının bile giremeyeceği En Kutsal Yer'in içine bakmasına izin verildi. Önünde, yüksek ve yüceltilmiş bir tahtta oturan Yehova'nın bir görüsü belirdi; görkeminin etekleri tapınağı dolduruyordu. Tahtın çevresinde, büyük Kral'ın etrafındaki muhafızlar gibi seraflar vardı ve onları kuşatan görkemi yansıtıyorlardı. Övgü ilahileri derin tapınma ezgileriyle yankılanırken, kapının sütunları sanki bir depremle sarsılmış gibi titredi. Günahla kirlenmemiş dudaklarla bu melekler Tanrı'nın övgülerini yükselttiler. "Kutsal, kutsal, kutsal, Her Şeye Egemen RAB!" diye haykırdılar; "Bütün yeryüzü O'nun görkemiyle doludur." [Bkz. Yeşaya 6:1-8.]

"Tahtın çevresindeki seraflar, Tanrı'nın görkemini gördüklerinde öyle bir saygı dolu huşuyla dolarlar ki, bir anlığına bile kendilerine hayranlıkla bakmazlar. Övgüleri Orduların Rabbi içindir. Tüm yeryüzünün O'nun görkemiyle dolacağı geleceğe baktıklarında, zafer ilahisi melodik bir ezgiyle birinden diğerine yankılanır, 'Orduların Rabbi kutsal, kutsal, kutsaldır.'" Gospel Workers, 21.

11 Eylül 2001'de başlayan mühürlenme zamanı sırasında Tanrı'nın halkını temsil eden Yeşaya'ya, gözleri olduğu halde görmeyi seçmeyen ve kulakları olduğu halde işitmeyi seçmeyen bir halka ulaştırması için bir mesaj verildi. İsa, Alfa ve Omega olarak, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanının sonunu başlangıcıyla gösterir. Sonunda yine, görmeyi ve işitmeyi seçmeyen bir halka bir mesaj taşıyan, Yeşaya ile temsil edilen bir haberci olacaktır. O mesaj, yüz kırk dört binin nihai arınmasını gerçekleştirecektir. Mesaj, Tanrı'nın peygamberlik tanıklığından gelen Hakikat sözleridir. O peygamberlik tanıklığı, "senin halkının soyguncuları" olarak simgelenen güç tarafından kurulan "görüm"dür.

Bir sonraki makalede bu tartışmaların her birini alıp satır üstüne satır tarzında birbirinin üzerine yerleştireceğiz. Millerci hattı, Smith ve White hattı, "günlük" hattı, 1989'daki "Kuzey Kralı" hattı, Yoel'in böcekleri hattı ve mevcut tartışma. Satır üstüne satır bakıldığında, bu altı eski tartışma, 1843 öncü çizelgesinde temsil edilen ilk tartışmanın gerçeğini açıkça doğrular. Bu gerçek şudur: Roma, "halkının yağmacıları"dır; kendini yüceltir, düşer ve görümü teyit eder.

"1843 çizelgesinin Rab'bin eliyle yönlendirildiğini ve değiştirilmemesi gerektiğini; rakamların O'nun istediği gibi olduğunu; O'nun elinin onların üzerinde bulunduğunu ve bazı rakamlardaki bir hatayı gizlediğini, öyle ki O'nun eli kaldırılınca kadar hiç kimsenin onu göremediğini gördüm." Erken Yazılar, 74.

O çizelgedeki hakikatleri reddetmek, aynı anda Peygamberlik Ruhü'nun otoritesini reddetmektir ve çizelge, "görüm"ü tesis edenin Amerika Birleşik Devletleri değil, Roma olduğunu tespit eder; ki bu da, Süleyman'ın bize, o "görüm" olmadan Tanrı'nın halkının helâk olacağını öğrettiği "görüm"dür.

Şeytan . . . sürekli olarak sahteleri devreye sokuyor—gerçeğin yolundan saptırmak için. Şeytan'ın en son aldatmacası, Tanrı'nın Ruhü'nun tanıklığını etkisiz kılmak olacaktır. 'Görümün olmadığı yerde halk helâk olur' (Özdeyişler 29:18). Şeytan, Tanrı'nın geriye kalan halkının gerçek tanıklığa olan güvenini sarsmak için, değişik biçimlerde ve farklı kanallar aracılığıyla ustaca çalışacaktır.

"Tanıklıklara karşı şeytani bir nefret körüklenecek. Şeytan'ın faaliyetleri, kiliselerin onlara duyduğu imanı sarsmaya yönelik olacaktır; şu nedenle: Tanrı'nın Ruhu'nun uyarılarına, azarlamalarına ve öğütlerine kulak verilirse, Şeytan kendi aldatmacalarını devreye sokmak ve ruhları kuruntularına tutsak etmek için bu kadar açık bir yol bulamaz." Seçilmiş Mesajlar, kitap 1, 48.

Görünüşün ardını gören, bütün insanların yüreklerini okuyan Biri, büyük ışık almış olanlar hakkında şöyle der: 'Ahlaki ve ruhsal durumları nedeniyle kederlenip hayrete düşmezler.' Evet, kendi yollarını seçtiler; ruhları iğrençliklerinden zevk alır. 'Ben de onların aldanışlarını seçeceğim ve korkularını başlarına getireceğim; çünkü çağırdığımda hiç kimse karşılık vermedi; konuştuğumda işitmediler; ama Gözlerimin önünde kötülük yaptılar ve hoşnut olmadığım şeyi seçtiler.' 'Tanrı onlara güçlü bir aldanış gönderecek ki yalana inansınlar,' çünkü kurtulabilmeleri için gerçeği sevmедiler, 'tersine, adaletsizlikten zevk aldılar.' Yeşaya 66:3, 4; 2. Selanikliler 2:11, 10, 12.

Göksel Öğretmen sordu: 'Sizin gerçekte birçok şeyi dünyevî politika uyarınca yapıp Yehova'ya karşı günah işlediğiniz halde, doğru temelde inşa ettiğiniz ve Tanrı'nın işlerinizi kabul ettiği zannından daha güçlü hangi aldanış zihni kandırabilir? Ah, bir zamanlar gerçeği bilmiş olan insanlar dindarlığın biçimini onun ruhu ve gücü yerine koyduklarında, kendilerini zengin, malları artmış ve hiçbir şeye ihtiyaç duymuyor sandıklarında, oysa gerçekte her şeye muhtaç oldukları halde, zihinleri ele geçiren büyük bir aldatma, büyüleyici bir yanılgıdır.' Tanıklıklar, cilt 8, 249, 250.